

Vogelwerkgroep KNNV Apeldoorn Zeeland 6-8 maart 2009

Vrijdag, 6 maart

Na het geslaagde uitje van vorig jaar had de Vogelwerkgroep bedacht dat er in eigen land toch ook vogels waren. Het werd Zeeland. Vier mannen bogen zich over de kaart om de gebieden te vinden waar vogels konden zijn die niet of zelden in eigen buurt voorkomen. Het waren er vele.

Frans bedacht de route er naar toe en ondanks het feit dat hij er nooit geweest was bracht hij ons in Zeeland op kleine weggetjes door een prachtig landschap. Hulde!

Drie busjes met 23 personen kwamen bijeen bij de Kwantumhallen. De route voerde ons via Utrecht, Gorinchem naar Hellegatsplein en daar begon het feest. De zon liet zich zien, maar het was wel koud.

Op de Philipsdam bevinden zich de **Krammersluizen**. Dat was onze eerste stop. Vanwege de harde wind lieten zich hier niet veel vogels zien. De Rammegors is een voormalig schor, dat in 1971 bedijkt werd t.b.v. de voltooiing van de Schelde-Rijn verbinding. Het is een onafzienbaar schorregebied, geliefd bij vogels. Wij zagen er o.a. veel brandganzen

De volgende stop was bij de Van **Haaftepolder/Stinkgat**. Hier waren veel rotganzen te zien.

Het Stinkgat is een kreekrestant en het hele gebied is ontwikkelingsgebied. De van Haaftepolder is omgezet van landbouwgrond naar weiland met lage en hoge gedeeltes. Ideaal voor ganzen.

Op weg er naar toe liet zich een groepje lepelaars zien. Ze zijn dus terug. Opeens is er opwinding in de groep. Had het voorste busje de zwartkopmeeuw wel gezien?

Nee dus. Gelukkig bleef hij zitten en heeft de hele groep hem gezien.

Op naar de **Schakerloopolder**. Dit is één van de oudste polders van Tholen. Er moet voor de 13e eeuw al bedijking geweest zijn. Nu ligt het aan de voet van de Oesterdam.

Vanaf de dijk had je uitzicht over een onnoemlijk groot stuk water. Vanwege de wind was er weinig te zien.

Bij de **Rattekaai**, gelegen aan de Oosterschelde staan we boven op de dijk kou te lijden.

De Zwaakse Weel wordt overgeslagen. We kunnen het niet vinden. Jammer van de tijd.

Dan maar naar de **Inlaag 1887**, vlak bij Ellewoutsdijk. Wat is een inlaag?

Als bescherming tegen een dijkdoorbraak werd een binnendijk aangebracht met grond uit het binnenste gedeelte. Nu treft men er een afwisseling van plassen en laag gelegen grasland aan. Natuurmonumenten is eigenaar van het gebied.

Hier zien we veel vogels.

We staan in de luwte en dit is voor Johan de gelegenheid om ons op een uitstekend glaasje witte

wijn te

trakteren. Niet onvermeld moge blijven dat we bij verschillende stops genoten hebben van eigengebakken cakes en kruidkoeken. Ik herinner me een grote ronde trommel die onuitputtelijk bleek te zijn.

Vanuit Ellewoutsdijk rijden we door de zak van Zuid Beveland met de vele dijken en met de typische boerderijen van woonhuis met aansluitend een zwarte houten schuur. De schuur heeft wit omliggende deuren en ramen. Groot zijn ze hier niet. Dat is elders in Zuid Beveland wel het geval. De populierenhagen zijn er om de boomgaarden te beschermen. Opvallend is dat ze ongeveer twee en een halve meter hoog zijn. Zijn ze bedoeld om de zwarte bessenstruiken te beschermen? Er is een grote zwarte bessen-cultuur in de zak van Zuid Beveland. Onderweg zien we de eerste kleine zilverreiger.

Vlak voor Domburg is er een wegomleiding. Maar we zijn voor het avondeten in onze jeugdherberg, **Kasteel Westhove**.

De Abdij van Middelburg kocht het kasteel in 1277. In 1562 werd het een bisschoppelijk lustslot. Daarna wisselde het kasteel diverse malen van eigenaar. Sinds de jaren tachtig is het in gebruik als jeugdherberg.

De geschiedenis van de aanleg van de tuin is een kwestie van eeuwen geweest. Nu is het direct achter het huis een geometrisch geheel geworden. In de voormalige Oranjerie van het Kasteel is het Zeeuws Biologisch museum gevestigd met er achter een Heemtuin. Zeer de moeite waard, maar wij zijn er niet geweest.

Op de benedenverdieping is de receptie, de eetkamer, bar en enkele twee-persoons slaapkamers. Boven zijn slaapkamers voor meer personen.

Na ons opgefrist te hebben kunnen we aan tafel. Het is een buffet-diner. Eén van de wanden van de eetzaal heeft een vrolijke versiering van dansende exotische dames. Hier wordt je vrolijk van.

Na de maaltijd gaat men naar buiten, naar bed of men verdwijnt in de bar. Vroeg naar bed na een spannende dag.

Zaterdag, 7 maart

Na een uitstekend ontbijt is het tijd voor een wandeling. De zon schijnt. Het gras was wit-berijpt, want het had 's nachts gevoren.

Het aangrenzende gebied van het Kasteel naar zee heet de **Manteling**. Het is een prachtig duingebied dat tot zee reikt. Het wiemelt er van de roodborsttapuiten. Ze zijn goed op kleur en door de zon komt dit nog beter uit.

Op het strand rollen drieteenstrandlopers op zoek naar voedsel.

Kleine stuifzwammetjes worden goed bekeken en meegenomen naar huis om ze daar te determineren.

Met de busjes gaat het binnendoor naar Veere, waar beneden aan de dijk een goudvink zit te pronken. Boven op de dijk zien we verschillende meeuwensoorten.

Bij de Veerse kreken is niet veel aan vogels te zien.

De Veerse kreken zijn ontstaan na de droogmaking van Walcheren in 1945/46. Ze gaan tot ongeveer 14 meter diepte. Het bos er om heen werd begin jaren vijftig aangelegd. Dit bos heeft een zeer diverse fauna en flora.

Via de Veerse dam gaat het naar **Neeltje Jans**, waar we de eerste eidereenden zien. In het bezoekers centrum mogen we één voor één naar de wc. Eigenlijk zouden we moeten betalen, want het ligt in het museum gedeelte.

Op naar **Plan Tureluur**, of wel de **Koudekerkse Inlage**. (Richting Zierikzee, afslag Burgsluis).

Plan Tureluur omvat 44 gebieden en gebiedjes rondom de Oosterschelde. Het grootste van alle projecten is de Prunje, het gebied noordelijk van Zierikzee. Hier hebben Zeeuwse boeren hun kostelijke Zeeuwse klei opgegeven voor "vogeltjesland". En het resultaat is indrukwekkend.

De hooggelegen Delingsdijk heeft de allure van een vogelboulevard. Vanaf hier zien we een indrukwekkend aantal vogels, waaronder veel rotganzen, kluten en ga zo maar door. Klapstuk zijn drie velduilen achter een aantal reeën. We zien ze jagen en op een paaltje zitten. Door de telescoop kun je bijna ieder veertje zien. Er zijn vele discussies over wat wat is. Vogelaars eigen.

Plompe Toren staat als een eeuwenoud baken op de Oosterscheldedijk. De toren is overgebleven van het dorp Koudekerke, dat in de 16^e eeuw in de golven verdween. Van de kerk die ooit aan de toren heeft vastgezeten is niets meer te vinden. Wij allen kennen het versje:

Westerschouwen het zal je berouwen
Dat je genomen hebt mijne vrouwe,
Westerschouwen zal vergaan
Alleen de toren zal blijven bestaan.

Helaas wordt het haventje en restaurant De Heerenkeet niet bezocht. Maar degenen die nog eens naar dit gebied gaan, moeten dit beslist bezoeken.

Bij Zierikzee begint de Zeelandbrug en direct na de brug gaan we rechtsaf naar de **Inlagen van Noord Beveland**.

Even na Colijnsplaat gaan we dijk op. Er staat een stevige wind. Johan vindt dit het moment voor het glaasje wijn. Boven op de dijk staat een hut, kennelijk nieuw. Klaasje neemt hier afscheid van de groep. Zij gaat via Goes met de trein terug naar Apeldoorn. Toch veel gezien!

Inlaag Keihoogte is een jong gebied. In 1980 werd in het kader van de dijkverzwaring opnieuw een inlaag aangelegd. Een stukje buitendijks gebied, met strand en jonge duintjes kwam door een bochtafsnijding achter de dijk te liggen. Vanaf de dijk is er uitstekend zicht op de lager gelegen plas met de vele vogels. Aan de noordkant staat de dijk vol met klein hoefblad. Vanaf de landkant kun je bij een vogelkijkhut komen. Volgende keer!

Moe rijden we terug naar ons Kasteel, waar weer genoten wordt van een uitstekend diner-buffet. In de bar komen de sterke verhalen los en dat wordt lachen. Bij het kaarten dreigt opstand.

Zondag, 8 maart

Van de aangekondigde wandeling na het ontbijt komt niets terecht vanwege het weer.

Via Neeltje Jans rijden we naar de **Brouwersdam**, waar gestopt wordt op de parkeerplaats. Onderlangs gaan we op zoek naar de roodkeelduiker, die Rein meende gezien te hebben. Niet dus. Bovendien is er meer succes. Een zwarte zee-eend en een grote zee-eend worden gezien. Voor velen de eerste keer. Een zeehond kijkt ons nieuwsgierig aan.

De zon komt door, maar warmer wordt het niet. Op de **laatste parkeerplaats** lopen we naar een plas waar geen vogel op zit. Te koud? Het is mooi geweest en we gaan naar huis.

Er waren te veel vogels om bij naam te noemen. Zie daarvoor de streeplijst.

Er waren ook veel parkeerplaatsen. Op iedere plek was wel iets bijzonders te zien. Het was weer een onvergetelijk weekend.

Tekst: Lidy Kraamer
Opmaak: Ineke Klaver
Foto's: Martijn Deinum, Marcel Ermers, Klaske de Jong en Evelien Schermer